

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010763
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4115010763.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v trestnej veci proti obžalovanému S. N. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.02.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný: S. N. X. R. T. É. W., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom J., C.-
H. B. Č.. XXX,

je vinný, že:

ako otec J. N. nar. XX.X.XXXX, bytom R., N. XX/X, hoci má k tejto vyživovaciú povinnosť priamo zo Zákona o rodine a uznesením Okresného súdu Nitra sp.zn. 13P/134/2014 zo dňa 12.8.2014 právoplatným 26.8.2014 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 450,- Eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 1.8.2014, pričom súd postupom podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku pre účely trestného konania určil obžalovanému povinnosť prispievať výživné výške 225,- Eur mesačne, si túto povinnosť od 01.08.2014 do 14.02.2017 riadne neplnil, a tak J. N. dlhuje na výživnom sumu 5.850,-Eur,
t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas)

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona
Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.
Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému S. N. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, vypočutím svedkyne J. N., a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp.zn. 13P/134/2014 a 21T/71/2009.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/72/2015 zo dňa 13.10.2015 bol obžalovaný S. N. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Tento rozsudok napadol odvolaním prokurátor.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/7/2016 zo dňa 17.02.2016 bol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd nariadil hlavné pojednávanie a zároveň doručil obžalovanému a okresnému prokurátorovi upozornenie, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 3Pv 187/2015 zo dňa 28.07.2015 môže byť súdom kvalifikovaný aj ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b/ Trestného zákona (páchanie trestného činu po dlhší čas).

Obžalovaný S. N. sa po prednesení obžaloby vyhlásil, že je vinný lebo si neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na to, že obžalovaný na otázku uvedenú v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno d/ Trestného poriadku odpovedal záporne, súd na návrh prokurátora jeho vyhlásenie neprijal.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že z časti výživné svojej dcére zaplatil a to 20.10.2014 priamym vkladom na účet 100,- Eur, 15.12.2014 priamym vkladom na účet 200,- Eur, 12.1.2015 poštovou poukážkou 250,- Eur, čo bol dar dcére na stužkovú, 23.1.2015 poštovou poukážkou 100,- Eur, 13.3.2015 poštovou poukážkou 200,- Eur, 11.5.2015 priamym vkladom na účet 200,- Eur, 21.12.2015 priamym vkladom na účet 300,- Eur. Okrem toho v januári 2016 dcére dal 50,- Eur, lebo potrebovala peniaze na nejakú knihu a 10.05.2016 zaslal poštovou poukážkou sumu 100,- Eur. Ako živnostník vykonáva práce v odbore elektromontáže. Uzatvoril ústnu dohodu o vykonaní práce pre firmu MJTECH ELEKTRO s.r.o. Sereď. Práce sa majú vykonávať na K. ulici v R., kde sa stavajú nové bytové domy. Za mesiac a pol už odpracoval 200 hodín, ktoré má aj vyfakturované a mal by dostať mzdu vo výške 1200,-Eur v čistom. Okrem dospeléj dcéry má 3 maloleté deti, s ktorými a aj s manželkou žije v jednej domácnosti, v rodinnom dome. Manželka je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na deti vo výške 325,- Eur mesačne. Vo firme Alarm ukončil pracovný pomer niekedy v januári 2016, pretože nemali pre neho prácu. Aj keď chcel v období, kedy pracoval v ALARME zaplatiť výživné, nemohol z dôvodu vyšších mesačných nákladov na domácnosť, než mal príjem.

Obžalovaný prejavil snahu o zaplatenie dlhu na výživnom, zároveň uviedol, že jeho finančná situácia mu neumožňuje dlh splatiť naraz, pretože za vykonané práce mu nebola uhradená faktúra 430.000 Eur, čo začal riešiť vymáhaním dlhu od dlžníka.

Svedkyňa J. N. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný - jej otec, od augusta 2014 je povinný platiť výživné vo výške 450,- Eur. Za žalované obdobie jej zaplatil sumu 1.500,- Eur, a z tejto sumy považuje za dar sumu 600,- Eur, teda obžalovaný jej zaplatil výživné vo výške 900,- Eur. V akademickom roku 2015/2016 je riadnou študentkou 1.ročníka denného štúdia na Fakulte sociálnych vied a zdravotníctva UKF v Nitre. V auguste 2014 obžalovaný súhlasil s jej návrhom na zvýšenie výživného na sumu 450,- Eur, preto sudca rozhodol uznesením o schválení zmluvy.

V rámci dokazovania súd prečítal listinné dôkazy, z ktorých bolo zistené, že:

- J. N. v akademickom roku 2015/2016 je riadnym študentom 1. ročníka denného študijného programu psychológia

- uznesením Okresného súdu Nitra sp.zn. 13P/134/2014 zo dňa 12.08.2014 bol schválený zmluvy, ktorým sa otec S. N. zaväzuje prispievať na výživu J. N. sumou 450,- Eur mesačne počnúc dňom 1.8.2014, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám J. N., na úprave výživného sa otec s plnoletou dcérou dohodli pred otvorením pojednávania a požiadali, aby súd schválil ich dohodu formou zmluvy.

- matka X. N. poberá na J. N.É. prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur, náhradné výživné nepoberá
- obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá dávky v hmotnej núdzi a príspevky
- obžalovaný má aktívny živnostenský list
- za zdaňovacie obdobie rok 2014 súd zistil, že obžalovaný v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby vykazoval príjem 12.500,- Eur a výdavky 11.800,- Eur
- na území obce Kolíňany nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, jeho manželka je na materskej dovolenke

Obžalovaný z miesta bydliska je hodnotený kladne. Záznam v evidencii priestupkov nemá. V odpise registra trestov má deväť záznamov:

- 1) rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp.zn. 3T/33/2003 bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odsek 1,2 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 10.000,- Sk, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený
- 2) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/93/2006 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky
- 3) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/68/2007 bol uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobu v trvaní 2 roky 6 mesiacov, výrok o treste trestného rozkazu 5T/93/2006 bol zrušený
- 4) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/3/2007 bol uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250a odsek, 1, 3 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky 6 mesiacov, výrok o treste trestného rozkazu 1T/68/2007 bol zrušený
- 5) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/56/2008 bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, 2 Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, výrok o treste trestného rozkaz sp.zn. 4T/3/2007 bol zrušený
- 6) rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/71/2009 zo dňa 28.4.2010 bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, 2 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom v trvaní rokov (do 10.9.2015), a s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú poškodenému, výrok o treste trestného rozkazu sp.zn. 5T/56/2008 bol zrušený, čo bolo zistené aj z pripojeného spisu
- 7) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/143/2010 bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, 2 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom 21T/71/2009
- 8) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/35/2012 bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom 21T/71/2009
- 9) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/128/2011 bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom 21T/71/2009

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je ustálený vo výrokovvej časti rozsudku, keď súd upravil dobu po ktorú obžalovaný si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a to od 1.8.2014 do 14.02.2017, t.j. do dňa vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, sumu mesačného výživného na 225,- Eur a tiež výšku dlžného výživného za toto obdobie t.j. 5.850,- Eur.

Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou svedkyne J. N., z ktorej mal súd jednoznačne preukázanú dobu neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným. Za obdobie od 1.8.2014 do 14.02.2017 obžalovaný zaplatil výživné iba vo výške 900,- Eur. Svedkyňa J. N. nepoprela ďalšiu sumu 600,- Eur, ktorú dostala od obžalovaného, ale túto sumu svedkyňa nepovažovala za výživné, ale za príspevok na zaplatenie výdavkov na stužkovú slávnosť resp. ako vianočný dar. Súd mal taktiež preukázané, že obžalovaný uzatvoril so svojou dcérou dohodu o výške mesačného výživného v

sume 450,- Eur, a táto dohoda bola vo forme zmluvy schválená súdom. Svoj súhlas s touto výškou vyživovacej povinnosti obžalovaný odôvodnil tým, že v tom čase mal príjem 1200,- Eur. Napriek tejto dohode obžalovaný neplnil svoju povinnosť a prvý krát výživné zaplatil až v marci 2015 vo výške 200,- Eur a v máji 2015 vo výške 200,- Eur. Neplnenie vyživovacej povinnosti odôvodnil tým, že mu objednávateľ nezaplatil za vykonané práce. Na základe toho súd môže konštatovať, že obžalovaný prakticky porušil dohodu ihneď po jej schválení. Svedkyňa J. N. nepotvrdila to, že by jej obžalovaný prostredníctvom svojho zamestnávateľa poukázal výživné, čím mal súd preukázané, že obžalovaný ani svojmu zamestnávateľovi (u ktorého mal mať mesačný príjem cca 950,- Eur č.l. 71) nedal príkaz na vykonávanie zrážok v prospech svojej dcéry.

Obžalovanému v prípravnom konaní ako aj súdom bolo opakovane umožnené využitie ustanovenia o účinnej ľútosťi, ale svojím ľahostajným prístupom k celému trestnému stíhaniu ako aj k určenej výške vyživovacej povinnosti, keď do hlavného pojednávania dňa 14.2.2017 na súd nepodal ani návrh na zníženie výživného na plnoleté dieťa (takýto návrh datovaným dňom 13.2.2017 iba predložil na hlavnom pojednávaní), bez toho, že by si mesačne aspoň čiastočne plnil svoju povinnosť, pričom postupom času obžalovaný nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie celého dlhu, ktorý narástol pri mesačnom výživnom 450,- Eur na sumu 12.600,- Eur (r.2014 -5x450=2250,-Eur, r.2015-12x450=5400,- Eur, r.2016-12x450=5400,- Eur, r.2017-1x450,- Eur=450,- Eur), po odpočítaní zaplatenej sumy 900,- Eur.

Súd mal preukázané, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť okrem plnoletej dcéry aj na tri maloleté deti a jeho manželka je v súčasnosti na materskej dovolenke, a preto je nevyhnutné aby v primeranom rozsahu poskytol finančné prostriedky na výživné aj na maloleté deti a na chod svojej domácnosti. Preto vzhľadom na uvedené skutočnosti, možnosti a schopnosti obžalovaného plniť svoju vyživovaciu povinnosť na svoju plnoletú dcéru, po vykonanom dokazovaní samosudkyňa riešila predbežnú otázku podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku v súvislosti so stanovením výšky mesačného výživného na plnoleté dieťa a vzhľadom na to, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť aj na tri maloleté deti a vzhľadom na jeho majetkové pomery a príjem, ktorý deklaruje v návrhu na zníženie výživného (predložený súdu obžalovaným na hlavnom pojednávaní) určil súd povinnosť obžalovanému platiť mesačne výživné vo výške 225,- Eur od 1.8.2014. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti pre potreby trestného konania súd prihliadol na primerané potreby J. N. s ohľadom na jej vek a prípravu na budúce povolanie, ako aj na to, že plnoletá dcéra obžalovaného pokračuje v ďalšom vzdelávaní na univerzite, a tiež na to, že na výživu v nevyhnutnej miere má prispievať aj jej druhý rodič - matka. Pri takto stanovenej výške výživného mal obžalovaný za obdobie od 01.08.2015 do 14.02.2017 zaplatiť výživné spolu 6.750,- Eur (r.2014 -5x225=1125,-Eur, r.2015-12x225=2700,- Eur, r.2016-12x225=2700,- Eur, r.2017-1x225=225,- Eur), a po odpočítaní zaplatenej sumy 900,- Eur bol konečný dlh ustálený súdom na sumu 5.850,- Eur.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním, napriek tomu, že vedel o svojej povinnosti, aj o sume výživného, ktorú mal mesačne platiť na plnoletú dcéru, sám ani prostredníctvom svojho zamestnávateľa výživné riadne neplatil, naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku trestného činu zanedbania povinnej výživy, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného. Na rozdiel od obžaloby súd skutok kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a to vzhľadom na to, že čin bol spáchaný závažnejším spôsobom - po dlhší čas v zmysle § 138 písmeno b/ Trestného zákona, keďže obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplnil viac ako 2 roky a 6 mesiacov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle § 34 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd prihliadol na okolnosť uvedenú pod písmenom l/ (obžalovaný sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval).

Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd prihliadol na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (písmeno m). K tomuto záveru súd dospel na základe toho, že v poradí 1.odsúdenie má obžalovaný zahľadené, v poradí 2.,3.,4.,5. výroky o treste boli zrušené a v konečnom dôsledku bol mu za všetky trestné činy uložený súhrnný trest v poradí šiestym rozhodnutím, a v poradí za 7., 8. a 9. spáchaný trestný čin bolo postupne upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom

na odsúdenie Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/71/2009 a práve na toto odsúdenie súd prihladol ako na priťažujúcu okolnosť. Súd ako predbežnú otázku v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku riešil osvedčenie sa obžalovaného v skúšobnej dobe určenej mu rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/71/2009 zo dňa 28.4.2010, a ktorá plynula od 11.9.2010 do 11.9.2015. Vzhľadom na to, že v tejto skúšobnej dobe sa proti ods. S.U. N. vedie trestné stíhanie pre iný trestný čin (pre prečin zanedbania povinnej výživy v prejednávanej veci), lehota na rozhodnutie o osvedčení sa predlžuje na dva roky (§ 50 odsek 6 Trestného zákona) t.j. do 11.9.2017. Preto v tejto veci neplatí fikcia zahľadania odsúdenia.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný sa doposiaľ v deviatich prípadoch dostal do stretu s trestným zákonom, prejednávaný trestný čin páchal aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, a ani hrozba prípadného nariadenia výkonu trestu odňatia slobody ho neprimäla k tomu, aby sa nedopustil ďalšieho trestného činu. Preto súd nepovažoval za postačujúce uložiť mu trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu, ale vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na dobu neplnenia si vyživovacej povinnosti a výšku dlhu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu mu uložil trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov a to z dôvodu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v trvaní 15 mesiacov na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a povedie k tomu, aby viedol riadny život, uvedomí si nesprávnosť svojho konania, a v neposlednom rade v budúcnosti bude pravidelne výživné.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a okolnosti, súd o vine a treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.